

Een ouder eerlijk over zichzelf als opvoeder.

‘Iza vindt het leuk dat ik zo hard kan schreeuwen’

Tacey Benig (44) is wat je noemt een stoere moeder. Ze doet aan vechtsport en geeft weerbaarheidstrainingen aan kinderen van rond dezelfde leeftijd als haar dochter Iza (11).

Tekst: Chris Muyres Fotografie: Annemarijne Bax

MOEDERS

MET WELKE FILMWOEDER KUNNEN WE JOU VERGELIJKEN?

“Met de superheldin Elastigirl van ‘The Incredibles’, haha.”

ZIET IZA OOK EEN ELASTIGIRL IN JE?

“Ik heb het haar gevraagd en het eerste wat ze zei was: ‘Jij hebt niet van die rubberen armen.’ Iza is een nogal nuchter type. Maar ze vond het een grappige vergelijking. Ze vindt mijn werk wel stoer, hoewel daarin de mentale training veel belangrijker is dan de zelfverdedigingsoefeningen.”

LAAT ZE IN DE KLAS MERKEN DAT ZE DAAR TROTS OP IS?

“Ja, ze vertelt er enthousiast over. Iza is weleens mee geweest tijdens een trainingsweekend. Ze vindt het ook leuk dat ik zo hard kan schreeuwen en schaamt zich er absoluut niet voor als ik dat laat horen in een training.”

SCHREEUWEN...?

“Misschien moet ik even uitleggen wat we precies doen. De training is vernoemd naar Marietje Kessels, een meisje van 11 uit Tilburg dat in 1900 vermoord en seksueel misbruikt werd gevonden in de kerk. Het voorval is in de doofpot gestopt. Waarschijnlijk heeft de pastoor het gedaan, dus iemand die ze kende en vertrouwde. Naar aanleiding van die geschiedenis is het Marietje Kessels Project gestart op basisscholen: een training waarin we fysieke zelfverdediging en mentale weerbaarheid combineren. De school en de ouders betrekken we er ook bij.”

WAT HOUDT HET FYSIEKE GEDEELTE IN?

“Dat is vooral bedoeld om je zelfvertrouwen te vergroten. Aan het eind van de training slaat iedereen een plankje doormidden. Het voelt heerlijk als dat lukt. Om je kracht optimaal te kunnen gebruiken, is de buikademhaling heel belangrijk. Daarom oefenen we met schreeuwen tijdens het slaan. Want een schreeuw komt vanuit de buik. Het veroorzaakt soms nogal wat hilariteit als ik het schreeuwen voor doe. Ik ben vrij klein en rustig, niemand verwacht dat er zoveel geluid uit mij kan komen. Laatst viel er een meisje dat naast me stond letterlijk om van schrik. Daarna lag ze dubbel van het lachen op de grond.”

BEN JE NIET BANG DAT JE MET ZO’N BAAN JE DOCHTER HEEL ANGSTIG OPVOEDT?

“In onze trainingen proberen we dat juist te voorkomen. Ik probeer thuis ook niet overbezorgd te zijn, want dat breng je inderdaad over op je kind. Ik denk dat ik zelfs minder beschermend ben dan veel andere ouders. De meeste kinderen aan wie ik lesgeef, hebben een mobieltje, op steeds jongere leeftijd. Vaak met het argument dat het voor hun veiligheid is. Persoonlijk vind ik dat overdreven. Iza heeft geen eigen telefoon, omdat ik – heel ouderwets misschien – vind dat kinderen vaak al te veel spullen hebben.”

DUS JE KIND BESCHERMEN WAS OOK NIET DE REDEN OM VOOR DIT BEROEP TE KIEZEN?

“Nee, dat deed ik vanuit bepaalde waarden die ik heel mooi vind en in de training terugkomen. De belangrijkste is respect voor jezelf en de ander. En in het verlengde daarvan: dat je jezelf durft te zijn. Ik vind het altijd mooi als een kind authentiek is, zich niet te veel laat leiden door wat zijn omgeving allemaal doet en denkt.”

BEN JE DAAR ZELF HET PERFECTE VOORBEELD VAN?

“Nou, nee. Laatst zei ik tegen Iza: ‘Het verbaast me dat sommige kinderen uit groep 5 hun gevoel zo goed onder woorden kunnen brengen.’ Waarmee ik haar tussen de regels verweet: een kind van 9 kan dat al prima. Jij bent 11, ik zou willen dat jij dat ook eens deed. Terwijl ik kinderen in de training leer dat ze allemaal hun eigen sterke kanten hebben, en hun eigen tempo waarin ze bepaalde dingen ontwikkelen. Bovendien: Iza kan het best, maar wel op de momenten die ze zelf kiest.”

HEB JE JE WELEENS LATEN VERLEIDEN OM ‘DE SCHREEUW’ OP IZA TOE TE PASSEN ALS JE BOOS BENT?

“Haha, nee hoor. Maar wel op andere momenten, moet ik toegeven. We hebben een huis van drie verdiepingen en vaak zitten we als gezin verspreid over de etages. Dan gaat het niet netjes van: Iza, kom je eten? Maar: ‘Tiiiiizááá!!!’ Zij schreeuwt net zo hard terug, want ze kan er ook wat van. Haar doormidden geslagen plankje hangt niet voor niets als trofee op haar kamer.”

MEER WETEN OVER DE STICHTING WAAR TACEY WERKT? KIJK OP KWALITEITINOPVOEDEN.NL
JOUW OPVOEDMISSIE OP DEZE PLEK? MAIL JE VERHAAL EN FOTO NAAR REDACTIE@GROTERGROEIEN.NL